Muzicieni români în Cetatea Eternă

(Grigore Constantinescu – 14 iulie 2006)

Urmând unor zile pline de entuziasmul meridional contaminant al victoriei în campionatul mondial de fotbal, Roma și-a recăpătat dimensiunea muzicală și culturală cu prilejul concertelor vocal-simfonice patronate de Asociazione Internazionale Amici della Musica Sacra.

Primele două manifestări ale ciclului estival au fost oferite publicului de către Pontificio Instituto di Musica Sacra care a invitat la Roma Orchestra Filarmonicii „Dinu Lipatti” din Satu Mare, însoțită de Corul guvernului regional din Düsseldorf și Corul Oratorial din Hilden – Germania. La pupitrul acestor evenimente muzicale de afla directorul Filarmonicii sătmărene, dirijorul german Franz Lamprecht. Un succes de proporții a reunit aceste ansambluri și soliști români de primă categorie – soprana Bianca Manoleanu, mezzo-soprana Ana Rusu, tenorul Marius Vlad Budoiu, bas-baritonul Giani Brad.

Primul concert s-a desfășurat în somptuoasa basilică a Celor 12 sfinți Apostoli, aflată în proximitatea superbei piaza Venezia (în program Krönung Messe K. 317 de Mozart, Uvertura pe Psalmul 150 „Lobgesang” op.52 de Mendelssohn Bartholdy și Te Deum op.103 de Dvorak). Efectul sonor este spectacular în ambianța acestei imense bazilici care amplifică natural cântul soliștilor, corului și orchestrei. Franz Lamprecht și-a dorit o formație corală amplă – 140 de voci – pentru a se îmbina cu sonoritățile orchestrei. Efectul romantic al întregului program a reușit să unească sub aceeași aură sacră creatori ca Mozart, Mendelssohn și Dvorak. Publicul, numeros și entuziast, a confirmat-o.

Situată într-un spațiu cu rezonanțe în decorul turistic al Romei – Fontana di Trevi, Panteonul, Sant Andreea della Valle, Piața Navona – Catedrala San Ignazio di Loyola a fost cel de al doilea reper al concertelor de muzică sacră, cu un program de muzică romantică franceză (Te Deum de Bizet și Missa Sfintei Cecilia de Gounod). Impresia generală a concertului susținut de Filarmonica „Dinu Lipatti” din Satu Mare și cele două coruri din Germania – corul Landului Düsseldorf și Oratorio din Hilden – a fost avantajată de calitatea sonorității spațiului catedralei, mai favorabil dinamicii vocal-simfonice spectaculare, ce captează emoțional ascultătorii, entuziasmați și de soliștii a căror remarcabilă prestație și-a meritat aplauzele.

Astfel, ideea de unitate europeană s-a completat prin dialogul româno-german al interpreților, dar și prin varietatea de ipostaze componistice ale clasicismului austriac și romantismului german, ceh și francez, slujind genurile tradiționale de Missă și Te Deum. Poate nu este greșit că considerăm un semn simbolic de unitate europeană faptul că toate aceste creații vocal-simfonice au fost cântate în cel mai vechi idiom continental – limba latină. Am regăsit-o și în înscrisurile Cetății Eterne, pe monumentele romane ale antichității și ale Vaticanului, rezonând și în muzica ascultată, propusă în această stagiune a Romei estivale. Și prin spirit, artă sau mesaj, ne-am simțit, în aceste seri muzicale, într-o frățietate la care noi, ca români, suntem părtași dintotdeauna cu italienii.